

מ"ת 6603/09/14 - מדינת ישראל נגד ירין אמוס, יוסף אוראל

בית משפט השלום בטבריה

03 ספטמבר 2014

מ"ת 6603-09-14 מדינת ישראל נ' אמוס(עציר) ואח'
6417-09-14

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיבים
1. ירין אמוס (עציר)
2. יוסף אוראל (עציר)

נוכחים:

מטעם המבקשת: עו"ד מאיה השילוני

מטעם המשיב 1: הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד שלמה אלכביר

מטעם המשיב 2: הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד דנה שביט

החלטה

1. בפני בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי, (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").
2. נגד המשיבים הוגש כתב אישום בגין עבירות של **התפרצות למקום מגורים**, עבירה לפי סעיף 406 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); **גניבה**, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, **היזק בזדון**, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
3. עובדות המקרה פורטו בהרחבה בכתב האישום המתוקן. בקליפת האגוז ייאמר, כי ביום 26.8.14 התפרצו המשיבים לביתו של המתלונן בכך שהזיזו חלון בביתו ונכנסו דרכו לבית. המשיבים נטלו מהבית מחשב נייד, טלפון נייד וטאבלט השייכים למתלונן. סמוך לאחר הגניבה מכר משיב מס' 1 את הרכוש לאחר תמורת 500 ₪.

טענות הצדדים:

4. המבקשת ביקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו וטענה לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.
5. המבקשת טוענת עוד, כי מתקיימת עילת מעצר לגבי משיב מס' 1, בהתחשב בעובדה כי מתנהלים נגדו הליכים פליליים בבית משפט לנוער בגין עבירות רכוש, תקיפה הגורמת חבלה, הונאה בכרטיסי אשראי. לגבי משיב 2, המבקשת טענה כי מתנהלים נגדו הליכים בתיקים פליליים שעניינם עבירות אלימות ואיומים.

עמוד 1

6. ב"כ משיב 1 מסכים לקיומן של ראיות לכאורה וטען, כי המשיב הודה בעבירות. יחד עם זאת, לטענתו לא מתקיימות עילת מעצר מאחר ומדובר באירוע ספונטני כאשר הגיע משיב מס' 1 לגבות חוב מהמתלונן אשר לא היה בבית. בנוסף טען, כי עבירת הגניבה נבלעת בסעיף 406(א) לחוק העונשין.
7. ב"כ משיב 1 טען עוד, כי לא מתקיימת עילת מעצר מאחר ומדובר בעבירה שאינה מתחכמת אבל במקרה דנן יסכים לכך שהמשיב ישהה במעצר בית לילי וכן יתאפשר לו לעבוד.
8. ב"כ משיב 2 הסכימה לקיומן של ראיות לכאורה, אך טענה כי לא מתקיימת עילת מעצר. לטענתה חלקו של משיב 2 הינו קטן יותר מחלקו של משיב 1 אשר מכר את הרכוש הגנוב מיוזמתו.
9. ב"כ משיב 2 טענה, כי אין לחובתו הרשעות קודמות וביקשה להתחשב בהיותו כבן 19, הודאתו אשר יש בה משום חרטה והפחתת מסוכנות.
10. ב"כ משיב 2 עתרה לשחרור המשיב בחתימה על התחייבות עצמית וערבות צד ג'. לחילופין אם בית המשפט יקבע כי קיימת עילת מעצר עתרה להסתפק במעצר בית לילי, חתימה על התחייבות עצמית וערבות צד ג'.

דין:

11. בבוא בית המשפט להכריע בבקשת מעצר עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים, עליו לבחון שאלת קיום ראיות לכאורה, עילת מעצר וחלופת מעצר.
12. המשיבים הודו בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום ועל כן הדיון יתמקד בשאלות קיומה של עילת מעצר ושחרור המשיבים בחלופת מעצר.

עילת מעצר:

13. ב"כ המשיבים טענו כי לא מתקיימת עילת מעצר בשל העובדה כי העבירות לא בוצעו באופן מתוחכם ומתוכנן. עבירות רכוש, כשלעצמן, אינן מקימות את חזקת המסוכנות שבסעיף 21(א)(1)(ג) לחוק המעצרים. יחד עם זאת, בנסיבות מסוימות, מקום בו העבירות מבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתחכמים, עבירות מסוג זה עשויות להקים עילת מסוכנות בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים (ראה, בש"פ 5431/98 **רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(4), 268, 271-272). לאחר הלכת רוסלן, בית המשפט העליון קבע בבש"פ 45/10 **פאדי מסארוה נגד מדינת ישראל** (להלן: "**מסארוה**) ובהחלטות נוספות כי לא רק עבירות רכוש שבוצעו באופן שיטתי או מתוחכם מקימות עילת מעצר אלא גם עבירה בודדת מקימה עילת מעצר.

14. במקרה דנן, יש לתת את הדעת לכך שכנגד שני המשיבים תלויים ועומדים הליכים פליליים. כנגד משיב מס' 1, מתנהלים נגדו הליכים פליליים בבית משפט לנוער בגין עבירות רכוש, תקיפה הגורמת חבלה, הונאה בכרטיסי אשראי. תיקי החקירה, הפרוטוקולים וכתבי האישום, הוגשו לעיוני. כנגד משיב 2, מתנהלים הליכים בגין עבירות אלימות ואיומים, דבר אשר יש בו כדי להצביע על מסוכנות המקימה עילת מעצר מכוח חזקת המסוכנות הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים.

חלופת מעצר:

15. סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, מורה כי על בית המשפט לבחון אם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה.

16. במסגרת שיקוליו בית המשפט בוחן את המסוכנות תוך הבאה בחשבון של נסיבות המקרה והראיות שבפניו, ביחד עם נתוניו האישיים של המשיב שבפניו, לרבות עברו הפלילי. (ראה: בש"פ 5222/97 **קופל פטשניק נ' מדינת ישראל**, פ"ד נא(4) 702, בעמ' 707-706).

17. נתתי דעתי לעובדה כי המשיבים הודו בביצוע העבירות נשוא כתב האישום המתוקן ולכך שחלקו של משיב 2 הינו קטן יותר מחלקו של משיב 1 אשר מכר את הרכוש הגנוב לאחר. יחד עם זאת, שני המשיבים התחלקו בכסף שקיבלו תמורת הרכוש.

18. נתתי דעתי לעובדה כי המשיבים הם נעדרי עבר פלילי אך כנגד משיב מס' 1, מתנהלים הליכים פליליים בבית משפט לנוער בגין עבירות רכוש, תקיפה הגורמת חבלה, הונאה בכרטיסי אשראי ואילו כנגד משיב 2, מתנהלים נגדו הליכים בתיקים פליליים שעניינים עבירות אלימות ואימים.

19. נוכח האמור לעיל ולאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירות אל מול גילם הצעיר של המשיבים מצאתי כי ניתן לאיין את מסוכנותם בדרך של שחרור בחלופת מעצר בית חלקי ובתנאים המגבילים כמפורט להלן:

הגבלת תנועה:

כל אחד מהמשיבים ישוחרר למעצר בית בביתו.

לגבי משיב 1 - אני מתיר לו לצאת ממעצר הבית מדי יום החל מהשעה 8:30 ועד השעה 18:30 לצורך עבודה בחוף גיא, ובלבד שילוה אל ומאת מקום העבודה על ידי אמו.

בשעות בהן משיב 1 מצוי במעצר בית, ישהה בפיקוח של אמו.

בשעות העבודה, נאסר על המשיב לצאת מתחומי חוף גיא שבטבריה.

לגבי משיב 2 - מעצר בית חלקי מהשעה 19:00 עד שעה 5:30 בבוקר.

ערבויות להבטחת השחרור:

להבטחת תנאי השחרור, כל אחד מהמשיבים יחתום על התחייבות עצמית וערבות צד ג' על סך 3,000₪. ההתחייבות והערבות תהא בתוקף למשך 6 חודשים מהיום, להבטחת תנאי השחרור, וכן להבטחת התייצבות המשיבים בתחנת המשטרה ו/או בבית המשפט בכל עת.

למשיב מס' 1 תערוב אמו, גב' אברהם ציפורה ת.ז. 022097273.

למשיב מס' 2 תערוב אמו, גב' אוראל אריאנה ת.ז. 314311275.

אזהרות:

עמוד 3

המשיבים מוזהרים בזאת, כי כל הפרה של תנאי השחרור עלולה לגרום אחריה את מעצרו המיידית וכן נקיטת צעדים משפטיים נוספים.

התייצבות במשטרה ו/או בבית המשפט בכל עת שידרשו.

ההחלטה הוקראה לצדדים והשיבו שמבינים אותה.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

**ניתנה והודעה היום ח' אלול
תשע"ד, 03/09/2014 במעמד
הנוכחים.
דורון פורת, שופט סגן נשיא**